

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาการบังคับใช้มาตรา 29 ของพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ค้าปลีกขนาดใหญ่ กับผู้ผลิตหรือซัพพลายเออร์ในสินค้าเข้าส์แบรนด์
คำสำคัญ	พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542/การปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม/สินค้าเข้าส์แบรนด์
นักศึกษา	อรุณ ไชยจิตร
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2558

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้ มุ่งเน้นศึกษามาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 กรณีห้ามให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใดๆ อันมิใช่การแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรม และมีผลเป็นการทำลายทำให้เสียหาย ขัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือเพื่อ มิให้ผู้อื่นประกอบธุรกิจ หรือต้องลงมือเลิกการประกอบธุรกิจ ในส่วนของพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม กรณีผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ที่มีอำนาจต่อรองสูงกว่า ทำให้ผู้ผลิตหรือผู้จัดหาสินค้า House Brand ให้ผู้ค้าปลีกขนาดใหญ่ ตกอยู่ในฐานะเดียวเบร์บน ระเบียบ สำนักงานคณะกรรมการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยแนวทางพิจารณาการปฏิบัติทางการค้า ระหว่างผู้ประกอบธุรกิจค้าส่งค้าปลีกกับผู้ผลิตหรือผู้จ้างหน้า พ.ศ. 2549 ในปัจจุบันมีศึกษาเบร์ยนเทียบกับกฎหมายอื่นที่ใกล้เคียงในประเทศไทย เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 และหลักเกณฑ์กฎหมายของต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ประเทศไทยได้หัวนและประเทศญี่ปุ่น พบว่า หลักเกณฑ์หรือแนวทางตามมาตรา 29 รวมทั้งระเบียบดังกล่าวทั้งนี้ ยังไม่ครอบคลุมเพียงพอที่สามารถนำไปใช้บังคับให้เกิดประสิทธิภาพได้จริง

ดังนั้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าระหว่างผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกรายใหญ่กับผู้ผลิตหรือผู้จัดหาสินค้า เพื่อให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ผู้เขียนจึงเสนอแนะแนวทางแก้ไข โดยการออกกฎหมายรองตามมาตรา 5 ประกอบมาตรา 8 (1) อันเป็นข้อห้าม เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม กรณีผู้ประกอบธุรกิจค้าส่งค้าปลีกสมัยใหม่ที่มีอำนาจ

ต่อรองสูง เอ้าเปรีบยน ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าเอกลักษณ์แบรนด์ (House Brand) โดยมีเนื้อความตามที่กำหนดไว้ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ว่าด้วยแนวทางพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าระหว่างผู้ประกอบธุรกิจค้าส่งค้าปลีกกับผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย พ.ศ. 2549 และที่ผู้เขียนขอเสนอเพิ่มเติมตาม Fair Trade Act of 2011 (TAIWAN) ของประเทศไทยได้หัวนั้น และประกาศเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งเป็นการกระทำการของผู้ค้าปลีกขนาดใหญ่ ต่อชั้พพลายเออร์ (Guidelines Concerning Designation of Specific Unfair Trade Practices by Large-Scale Retailers Relating to Trade with Suppliers) ของประเทศไทย ในการดำเนินการจำกัดพื้นที่ในการขายสินค้าของผู้ผลิตหรือชัพพลายเออร์ โดยการกำหนดจุดขายไว้เฉพาะจุดหรือเฉพาะพื้นที่ภายในห้างค้าปลีก การที่ผู้ค้าปลีกขนาดใหญ่ กำหนดราคาบนสั่งสินค้าต่ำกว่าราคานั่งสั่งสินค้า ปกติเมื่อเทียบกับกรณีผู้ค้าปลีกรายอื่นทำให้ห้างค้าปลีกขนาดใหญ่สามารถลดจำนวนขายสินค้าเอกลักษณ์แบรนด์ ได้ในราคากลางๆ กว่าสินค้าของผู้ผลิตหรือชัพพลายเออร์ และการที่ผู้ค้าปลีกขนาดใหญ่บังคับให้ผู้ผลิตหรือชัพพลายเออร์จ่ายค่าวัสดุคงที่จำเป็นเพื่อให้สินค้ามีคุณภาพและนำมาใช้ในการโฆษณาเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ลูกค้าที่เข้ามาซื้อสินค้าในห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ในการซื้อสินค้าเอกลักษณ์แบรนด์ เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าของผู้ผลิตหรือชัพพลายเออร์

THEMATIC TITLE	ENFORCEMENT PROBLEMS ON SECTION 29 OF THE TRADE COMPETITION ACT B.E. 2542: STUDY THE CASE OF UNFAIR TRADE PRACTICES BETWEEN LARGE RETAILERS AND PRODUCERS OF SUPPLIERS RELATING TO HOUSE BRAND PRODUCTS
KEYWORDS	THE TRADE COMPETITION ACT B.E. 2542/ UNIFAIR TRADE PRACTICES/ HOUSE BRAND PRODUCTS
STUDENT	AROON SAIYAJITR
THEMATIC ADVISOR	DR. RUNGSAENG KITTAYAPONG
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2015

ABSTRACT

The independent study concentrates to study the article 29 of The Trade Competition Act B.E. 2542 (1999) that prohibits a business operator carry out any act which is not free and fair competition and has the effect of destroying, impairing, obstructing, impeding or restricting business operation of other business operators or preventing other persons from carrying out business or causing their cessation of business. In case of unfair trade practices, that the modern retail-business- operators that have higher negotiation power. It's the disadvantages of household manufactures or suppliers who supported to the big retailer. Including the regulations of The Office of Trade Competition Committee according to the guidance of consideration of trade practices between the House Brand and the Manufacturers or the Sellers B.E. 2549 by analogy with other laws such as, The Consumer Protection Act B.E. 2522 and the foreign law; U.S.A., Taiwan, and Japan, that the regulations or the guidance of Article 29 and such regulations have not enough provisions to enforce for efficiently in real world.

From these above reasons, to use as guidelines to consider for business practices between the leading house brand and the manufactures or suppliers, for free and fair competition, the author suggests the way of solving by issuing the ministerial regulation by article 5 with

article 8 (1) that is the prohibition of unfair business behavior in case of the modern house brand entrepreneur who has high negotiation power takes advantage from the house brand retailer, manufacturer and the house brand seller that stated in the regulations of The Office of Trade Competition Committee according to the guidance of consideration of trade practices between the House Brand and the Manufacturers or the Sellers B.E. 2549 and revised by Fair Trade Act of 2011 (Taiwan) of Taiwan and the Guidelines Concerning Designation of Specific Unfair Trade Practices by Large-Scale Retailers Relating to Trade with Suppliers of Japan in case of limitation of sales-space, when the retailer leader pricing of transportation understated by comparing with the others and retail leader force for the quality of products from paying the necessary materials by the manufacturers or suppliers.